

чиито предци напускат Ирландия още преди Големия картофен глад от XIX век.

Главните организации на чергарите в Ирландия са **Движението на ирландските чергари** и **Пави център** (известна по-рано като Група за обучение и развитие на чергарите в Дъблин). Съществува и национална организация към Католическата църква, чиято главна роля е предимно образователна. В Ирландия чергарите наброяват към 25 000 души. Някога те са говорили на ирландски, като използвали специфичен речников фонд, известен като *кант*, *гамон* или *шелта*, но до началото на този век мнозинството от тях вече говорят английски със специален набор от думи. Сред ирландските чергари ревностно са поддържани музикалните традиции.

ИСЛАНДИЯ. Като се изключат някои кратки посещения в началото на този век от цигани търговци на коне от Скандинавия и циганка с детето си, минала през Исландия на път за Америка през 1933 г., в Исландия няма миграция на цигани.

ИСПАНИЯ. Циганското население по преценки е 700 000 души. Първите сведения за цигани в Испания са от XV век – съобщенията са за групи цигани, които идват през границата с Франция. Някои учени смятат, че циганите са се появили по тези земи по-рано, придружавайки арабите в завоеванията им. Египетският писател Абдул Мулк, който твори около 1200 г., съветва арабските поети в Испания (която тогава е арабско владение) да не са „бъбриви като зотите“ (*zott* е арабската дума за цигани). Има доказателства за присъствието на цигани и през 1425 г., когато „дон Хуан на Малък Египет“ и „дук Тома“ получават препоръчителни писма от крал Алфонсо V от Арагон. И двамата цигански водачи идват от Франция.

След 1479 г. Испания се обединява и има единно законодателство. През 1499 г. на циганите е заповядано да спрат да пътуват като чергари и да се заселят. Ако не се подчинят, ще бъдат наказани с бой с камшик, с белег на ухото и продадени в робство. Много цигани се залавят за търговия и конкурират маврите в зидарството и пекарството. От 1539 г. живеещите на катуни като чергари са арестувани и изпратени на каторжна работа.

През 1633 г. правителството на Филип IV съобщава, че в страната няма цигани. Той заявява, че те не са етническа група, а испанци, които се преобличат по-особено и говорят на измислен от тях език. Забранено им е да говорят на друг език, освен